

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu 22 stycznia 2026 r. w Warszawie
w przedmiocie wniosku z 12 listopada 2025 r.
adw. R. S. – obrońcy X. Y. sędziego Sądu Rejonowego w [...]
o stwierdzenie braku spełnienia
przez Sędziego Sądu Najwyższego Marka Siwka
wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie sygn. akt II ZO 69/25
na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pismem 12 listopada 2025 r. adw. R. S. – obrońca X. Y. sędziego Sądu Rejonowego w [...], złożył wniosek stwierdzenie braku spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Marka Siwka. Wniosek ten został złożony w sprawie dyscyplinarnej o sygn. akt I ZO 69/25 zawisłej przed Sądem Najwyższym Izbą Odpowiedzialności Zawodowej i oparto go na podstawie art. 25 § 5 i 6 pkt 2 u.s.n.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że SSN Marek Siwek został powołany do Sądu Najwyższego w wadliwej procedurze, na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa powołanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.3) i nie spełnia on wymogów niezawisłości i bezstronności. W uzasadnieniu powołano się na orzecznictwo Sądu Najwyższego i międzynarodowych trybunałów. Nie dołączono żadnych dowodów do przedmiotowego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie może być przedmiotem rozpoznania ze względu na jego wady konstrukcyjne.

Podstawą wniosku był art. 29 § 5 u.s.n., zgodnie z którym dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Na podstawie art. 29 § 9 i 10 u.s.n. wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 29 § 5 u.s.n. oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie. Wniosek niespełniający tych wymagań podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

W ocenie Sądu Najwyższego przedmiotowy wniosek podlega odrzuceniu z powodu braku spełnienia przesłanek określonych w art. 29 § 5 u.s.n.

Wnioskodawca powołał się jedynie na okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego, które mają charakter ogólny i mogłyby oddziaływać na ocenę dochowania standardu niezawisłości i bezstronności w każdej sprawie rozpatrywanej przez sędziego, co w oczywisty sposób ignoruje brzmienie art. 29 § 5 u.s.n. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 lutego 2023 r., III CB 5/23).

Co istotniejsze, wniosek nie zawiera wskazania okoliczności uzasadniających żądania ani dowodów na ich poparcie w zakresie dotyczącym sposobu postępowania sędziego po powołaniu, jak i charakteru sprawy oraz wpływu na jej wynik (zob. art. 29 § 9 pkt 2 u.s.n.). Jest to jedno z wymagań formalnych wniosku. Okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności (zob.m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2024 r., III CB 114/24 i z 15 stycznia 2025 r., III CB 125/24, czy z 15 kwietnia 2025 r., III CB 22/25).

Wobec tych braków, wniosek o przeprowadzenie testu niezawisłości i bezstronności nie mógł zostać rozpoznany, ponieważ bazował wyłącznie na okolicznościach towarzyszących powołaniu sędziego, co – w świetle art. 29 § 4 u.s.n. – wyklucza możliwość jego merytorycznego rozpoznania.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że wniosek nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 29 § 9 pkt 2 u.s.n. i na podstawie art. 29 § 10 u.s.n. orzekł jak na wstępie.

[M. T.]

[r.g.]

Jarosław Sobutka